

Forslagsstillernes Mening, at man kan gjøre det uden mindste Frygt. Men dette vil jo, forsaavidt Finantsministeren vil gaa den Vej, komme til nærmere Overveielse mellem Rigsdagen og Regjeringen. Vi have i Udvalget faaet antydet forskjellige Veie, som man kunde gaa med Hensyn til Indfrielsen af de allerede udgivne Kreditbeviser. Ministeren har der nævnt eksempelvis 4 forskjellige Veie, man kunde gaa, iøvrigt henvisende til, at det bliver den næste Samling af Rigsdagen, der med ham skal overveie, paa hvilken af disse Maader Løftet om Indfrielsen i 1872 skal bringes til Opfyldelse. Det kunde jo ogsaa vel være, at, naar man ikke bandt sig til at udstede disse 3 Mill. Kreditbeviser med 5% Rente og Udbetaling i 1872, kunde man faa det samme Beløb udstedt mod en Rente af 4 pCt. og Udbetaling i 1873 eller maasse 1874. Altsaa for dette Beløbs Vedkommende bør man vel ikke ved saaledes at stadfæste den foreløbige Lov heltud binde sig til, at disse Kreditbeviser skulle indfries netop i det kommende Aar. Der er altsaa disse to Spørgsmaal, som det vil være vigtigt at komme til at overveie, men som man ikke kan komme til at overveie, dersom man ikke vedtager det Forslag, der ligger for under Nr. 1. Jeg skal herved bemærke, at jeg er bemyndiget til paa Forslagsstillernes Begne at sige, hvad der forøvrigt ogsaa maatte følge af sig selv, at Forslagsstillerne ere beredte paa at gaa med til at skaffe det Beløb tilveie, som, saavidt vi vide, Finantsudvalget er enigt med den ærede Finantsminister om, at vi nu maa skaffe extraordinært tilstede. Men vort Forslag er bygget paa den Betragtning, for det Første at det er urigtigt at give en saadan foreløbig Lov en større Virkning, end den Marsag fører til, som har fremkaldt den, og dernæst, at det er ønskeligt og hensigtsmæssigt, at man, naar man vil henytte den samme Vej — at udstede Kreditbeviser — saa istedetfor at binde sig til dem, som endnu ikke ere udgivne og derved binde sig til 5 pCt. og Indløsning i 1872, kan overveie, om man ikke kan udstede nye Kreditbeviser til en lavere Rente end 5 pCt. og med Udskydning af Tiden for Indløsningen. Vi have været saa overbeviste om, at det var ønskeligt

og rigtigt at komme til at overveie dette nærmere med Regjeringen, at vi have foreslaet den eneste Vej, ad hvilken vi kunne se, at dette kunde lade sig gjøre, og derpaa hviler Forslaget under Nr. 1. At de syv Forslagsstillere ikke have kunnet gaa med det ene Medlem af Udvalget (Winther), som blot har villet tage et Forbehold med Hensyn til Udgivelsen af de tilbageværende Kreditbeviser, saaledes at de ikke kunne udgives, før Bevillingsmyndigheden har taget Bestemmelse herom, er, efter hvad jeg her har sagt, begrundet i, at saa var man bunden til disse 5 pCts. Kreditbeviser med Indløsning i 1872. Dersom nu Forslaget under Nr. 2 vedtages, kunne disse Kreditbeviser ikke udgives, før der er taget en Bestemmelse derom af Bevillingsmyndigheden, men finder man det nødvendigt og rigtigt, hvad jeg antager at man gjør, at bruge dem, saa er man bunden til 5 pCt. Rente og en Indløsningsetid, der ligger saa nær, at vi have troet det ønskeligt at overveie, om den ikke kunde udstrækkes noget. Disse ere de Grunde, som have ledet os til at stille vort Forslag, og jeg skulde tro, at de ere saa klare og fattelige for samtlige de ærede Herrer i Folkethinget, at vi tør gjøre Regning paa at finde det ærede Things Bisfald for Forslaget.

Winther: Den ærede Ordfører har meget rigtigt fremstillet Sagens nuværende Standpunkt saaledes, at her idag væsentlig er Tale om den finansielle Side af Sagen, og at det politiske Spørgsmaal var til Forhandling forrige Gang. Idet jeg erkjender dette, tror jeg, at det er ganske i sin Orden, at jeg har stillet et Forslag som det, der her foreligger fra mig under Nr. 2. Jeg skal ikke tale om det Forslag, der er stillet af de andre Herrer; jeg lader den ærede Minister se, hvorledes han vil stille sig dertil, det er ikke min Sag. Men den ærede Ordfører for Forslagsstillerne under Nr. 1 har om mit Forslag sagt, at, naar det blev vedtaget, var man bunden til at give 5 pCt. Rente af de tilbageblevne 3 Millioner Kreditbeviser. Dette kan jeg ikke erkjende. Det er min Overbevisning, at vi gennem Finantsloven maa kunne